

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 28

Presidència de l'Honorable Sr. Santiago Ferrer i Costa.

Sessió celebrada dia 22 de febrer del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 175/01, de l'Hble. Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament de l'institut de Sant Llorenç al municipi de Sant Joan. 402
- 2) RGE núm. 176/01, de l'Hble. Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a material didàctic per a l'ensenyament de les varietats dialectals. 404

II.- COMPAREIXENCES:

- 1) RGE núm. 2652/00, demanada per quatre diputats membres de la Comissió pertanyents al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'informar sobre la modificació de la relació de llocs de feina del personal funcionari de la Conselleria d'Educació i Cultura. 408
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió de la comissió d'avui i els deman, en primer lloc, si es produeixen substitucions.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, Sr. President. Miquel Ramon substitueix Josep Portella.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Altres?

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

El diputado Manuel Jaén substituye a la diputada Cerezo y Mir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén.

Cap altra substitució? Per tant procedim a debatre el primer punt de l'ordre del dia, relatiu a preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 175/01, de l'Hble. Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament de l'institut de Sant Llorenç al municipi de Sant Joan.

Començarem per la RGE núm. 175/01, relativa al finançament de l'institut de Sant Llorenç al municipi de Sant Joan. Per formular la pregunta té la paraula l'Hble. Sr. Marí Tur. Li record que té deu minuts, Sr. Marí Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, estic segur que vostè coneix que l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja és l'ajuntament eivissenc que té un pressupost més petit, crec recordar que són uns 500 o 600 milions de pessetes de pressupost; vostè també coneix els problemes que hi ha hagut per arribar al finançament de l'institut de Sant Agustí, que pertany al municipi de Sant Josep, i al Grup Popular li agradaria que aquest institut de Sant Joan de Labritja, que s'ubicarà a Sant Llorenç de Balàfia, idò no sofrís aquests problemes, i per això ens agradaria conèixer com pensa el Govern de les Illes Balears finançar l'institut de Sant Llorenç al municipi de Sant Joan.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Bé, abans que res se m'ha oblidat dir que ens acompanya el Sr. Conseller d'Educació i Cultura, com no podia d'altra manera, el Sr. Pons, acompanyat dels alts càrrecs de la seva conselleria Sr. Jaume Morey, director general d'Administració Educativa, i Sr. Jaume Pons, secretari general tècnic.

Feta aquesta interrupció, Sr. Conseller pot contestar.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Marí, en aquests moments i afortunadament, el projecte de l'institut de Sant Llorenç va per bon camí i està a la fase definitiva d'inici de realització. Dilluns d'aquesta mateixa setmana es va fer la cessió formal davant notari del solar, de l'ajuntament al Govern; en aquest moment ja hi ha el projecte arquitectònic acabat i ara falta resoldre el tema del finançament, que es resoldrà d'acord amb el model de resolució que hem adoptat i que anam proposant als diferents ajuntaments de les Illes Balears.

Fa aproximadament un mes, en una carta meva i després contactes personal del secretari general tècnic i del delegat territorial amb el batle, s'ha plantejat a l'Ajuntament de Sant Joan la possibilitat de signar amb la conselleria un conveni a tres bandes, -Banc de Crèdit Local, Ajuntament, Govern- un conveni que permetria que l'ajuntament participàs en la realització i, per tant, en el mèrit polític de la realització de l'institut més enllà dels seus deures, que li vénen marcats per llei, que és la cessió del solar, i la proposta que feim és un conveni semblant als que hem fet a tants d'ajuntaments de Mallorca, de Menorca i que també hem fet, fins ara d'una manera infructuosa però que continuarem fent, als ajuntaments d'Eivissa.

En aquest moment ja sabem, d'acord amb el vistiplau dels ajuntaments, siguin del color que siguin en el cas de Mallorca, queda molt clar que aquest conveni no representa cap tipus de deute per a l'ajuntament, sinó que és un deute del Govern i l'ajuntament simplement fa d'institució, diríem, d'intermediació, i no consta com a deute, repetesc, aquest crèdit que es fa al Banc de Crèdit Local, i el Govern durant deu anualitats torna el capitals i els interessos a l'ajuntament. A la vegada l'ajuntament és qui ha de fer el concurs per contractar les obres, sempre, evidentment, amb l'assessorament tècnic de la conselleria i dels seus serveis, i a la vegada, en el cas que hi hagués alguna generació de despesa extra a causa del procés de construcció, lògicament aquestes quantitats extremes també queden absolutament assumides per la conselleria.

Al batle de Sant Joan se li ha explicat tot això i estam a l'espera que ens doni una resposta definitiva. Sabem que ell ha consultats serveis tècnics de la seva confiança per tal de tenir més garanties que allò que li ha dit la conselleria és cert, i calculam que demà mateix o la setmana que ve el batle de Sant Joan contestarà definitivament. A la conselleria tenim l'esperança que digui que sí, i en el cas que digués que no, seguint l'exemple de Sant Josep i de Santa Eulàlia, evidentment la conselleria faria una segona fase de passes necessàries per tal que el tema es resolgués com s'ha resolt el tema de Sant Josep per construir l'institut de Sant Agustí, que ara ja està em pareix que el concurs públic publicat per tal que hi hagi presentació de propostes de constructores per fer l'edifici, que supòs que és qüestió d'un mes, un mes i mig, la seva arrencada.

Per tant, i en síntesi final, estam a l'espera de la resposta definitiva de l'Ajuntament de Sant Joan sobre si accepta la proposta de firmar el conveni, o no, que li ha fet la conselleria. Si es firma el conveni amb l'ajuntament aquest haurà de ser el que impulsarà les tramitacions necessàries i, si no, s'haurà de canalitzar la solució a través d'una altra institució eivissenca.

Aquest seria una mica l'estat de la qüestió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Marí Tur, pot fer ús del seu dret a rèplica per cinc minuts.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo crec que a l'Ajuntament de Sant Joan, com a qualsevol entitat política, idò li agrada apuntar-se els mèrits polítics. El que passa és que a voltes no es poden exigir coses a qui no té massa possibilitats de portar-les endavant. L'Ajuntament de Sant Joan de Labritja ja ha sofert un primer contratemp, que vostè deu conèixer, i va ser que l'ajuntament va comprar un solar d'uns 12.000 metres que després la Comissió de Patrimoni històric i artístic d'Eivissa va rebutjar perquè estava dins el perímetre de 250 metres de protecció del BIC que és la església de Sant Joan de Labritja, amb una documentació i amb una argumentació amb la qual nosaltres no varem estar d'acord, ni llavors ni ara.

Per exemple, per denegar aquesta sol·licitud que havia fet l'Ajuntament de Sant Joan de poderedificar l'institut en aquell lloc comprat, crec que va ser per uns 18 milions de pessetes, idò es varen emprar arguments tan peregrins com que allí la vegetació que s'hi hauria de posar no naixeria, i qualsevol eivissenc que conegui els camps de Sant Llorenç, en concret el camp de Balàfia, sap que hi ha uns garrofers i uns ametllers esplendorosos, i que la terra del pla de Balàfia és una de les millors d'Eivissa.

Es varen posar mil excuses. Recordem que estam en els primers temps, allà on havia fet el poder el pacte de progrés, i que hi havia un enfrontament molt dur. Per altra banda, la tensió no s'ha rebaixat, com podem anar constatant periòdicament aquí i allà, però nosaltres varem creure que es feia una injustícia al poble de Sant Joan, que amb molt d'esforç havia comprat aquests terrenys.

En va comprar uns altres molt a prop, quasi aferrats als primers, i va significar una altra despesa per a aquest municipi que té el pressupost més baix d'Eivissa, i evidentment crec jo que no es pot posar entre l'espasa i la paret un ajuntament que -vostè hi està d'acord, n'estic segur- ha complert amb la seva obligació, que és oferir, com ho va fer el de Sant Josep, un solar electrificat, amb accés, sanejament, etc., etc.

Quant a aquesta discutida forma de crèdit, la interventora del Consell d'Eivissa no està tan segura que el consell insular, amb el préstec o amb la cessió, o amb l'acord a què va arribar amb vostè, no hi tengui alguna cosa a veure. Si tot va bé, si tot va bé, va bé, com generalment sol passar, però l'informe de

la interventora ho posa ben clar, que si hi hagués qualsevol canvi, qualsevol despesa superior, com sol passar molt sovint, idò seria el consell l'encarregat, però com que no som al consell i no hem de parlar de temes del consell, jo crec que seria bo que s'accelerés la sol·licitud de contestació a l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja, tant si diu que sí com si diu que no, que en aquests moments jo desconec quina serà la seva contestació, perquè després no poguéssim tenir uns titulars com hem hagut de sofrir fa poc temps, que deien, en el cas de Sant Josep, que per culpa de l'Ajuntament de Sant Josep, per no voler firmar aquest conveni, idò es retardava no sé quants de mesos l'edificació de l'institut de Sant Josep.

Sr. Conseller, jo no dubt de la seva bona voluntat, i en aquest moment tampoc no vull dubtar de la boníssima voluntat de l'alcalde Sant Joan, un jove home del Partit Popular que té tota la il·lusió posada en aquest ajuntament i que jo crec, Sr. Conseller, li demanaria que si una institució com és el consell insular, que tants d'instruments de col·laboració, i tants d'assessors, i tants de juristes ja va passar el que va passar amb l'Ajuntament de Sant Josep, no posem ara un entrebanc a l'Ajuntament de Sant Joan que ja ha complert amb la seva obligació i tal vegada, per estalviar camí, el millor seria ja tenir les converses molt avançades amb el Consell d'Eivissa per tal que, si l'Ajuntament de Sant Joan diu que no, no es perdi ni un sol dia i no haguem de tornar a convocar plens, comissions, etc., etc., com varem haver de fer per al cas de Sant Josep.

En qualsevol cas, els ajuntaments del Partit Popular d'Eivissa, tant el de Sant Josep, com el de Sant Joan, han complert amplament o estrictament, no ho sé, amb la seva obligació i jo demanaria, Sr. Conseller, que sempre s'ha ajudar els més petits, i en aquest cas és el municipi de les Pitiüses que té un pressupost més petit, que val més l'institut que es vol edificar allí que no tot el pressupost que té l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja.

Gràcies, Sr. Conseller, per les seves respostes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Sr. Conseller, en torn de rèplica...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies. Bé, alguns comentaris a la intervenció del Sr. Joan Marí. Respecte al tema del solar i la Comissió de Patrimoni, la conselleria des del primer moment no va voler intervenir en aquesta qüestió, era una qüestió que havien de resoldre el Consell Insular d'Eivissa i la Comissió, en particular, de Patrimoni, i nosaltres allò que necessitàvem, lògicament, era un solar que estigués en situació de legalitat per poder-hi construir el centre. Evidentment ens hauria anat molt bé que no hi hagués problemes perquè així possiblement hauríem pogut accelerar-ne la construcció.

Després el tema de la interpretació de la interventora i del fet que no queda clar, no és cert, això. Hi ha una clàusula claríssima als convenis que es firmen que diu que la conselleria

assumeix tots els increments de despesa que es generin per defectes del projecte; això ho diu claríssimament, i així ho han interpretat tots els ajuntaments que en aquest moment han signat el conveni, que deuen ser quasi una dotzena; fins i tot a vegades per a intervencions no d'obra nova, sinó de fer grans reparacions: recentment una ampliació i una remodelació a fons a Felanitx, l'institut i l'escola de Portocolom; a l'escola de Campos, que hi havien caigut les teulades, amb un batle del Partit Popular no hi ha hagut mai cap discussió ni una, creim que queda absolutament aclarida la cosa i per tant, no en volem parlar, d'aquest tema. Si ho volen creure ho creuran en base a donar credibilitat als arguments dels tècnics, però si tanmateix no ho volen creure no hi haurà arguments de tècnics que valguin per assumir-ho.

Després hi ha el tema de les declaracions i d'uns titulars, en els quals jo més o menys vaig dir que Sant Josep, l'Ajuntament de Sant Josep, d'alguna manera havia tengut entretenguda la conselleria durant tres mesos. Això jo malauradament crec que és ver; el dia que vàrem presentar el projecte, un projecte bastant modèlic, a Sant Josep, d'alguna manera ja en vàrem començar a parlar i va ser molt difícil que hi hagués respostes de l'ajuntament, cartes sense contestar, el batle que no vol posar-se al telèfon..., però bé, és igual, ja està resolt el tema de Sant Agustí i això és el que vol la conselleria i, evidentment, jo crec que la societat eivissenca, que es resolguin els problemes.

He de dir -aprofit per dir-ho- que el batle de Sant Joan en relació a la conselleria ha tengut una actitud positiva en tot moment, de diàleg i col·laboració, i creim que s'ha esforçat per trobar el solar adient i afortunadament l'ha acabat trobant. I respecte al tema que l'ajuntament tengui més o menys pressuposts, això no és transcendent en la mesura que el cost del conveni per a l'ajuntament és un cost zero; per tant, tant si tens 700 milions de pessetes de pressuposts com si en tens 7.000 milions, a efectes pràctics el cost que genera el conveni és zero i, per tant, poca alteració representa això per al pressupost de la institució municipal.

En qualsevol cas, la notícia és que ja hi ha el solar cedit, que hi ha el projecte acabat i que en qüestió d'una setmana possiblement es resoldrà el tema del finançament, cosa que permetrà posar en marxa una segona construcció de centre docent a Eivissa, a la qual s'afegirà pròximament s'Olivera del Puig d'en Valls al terme de Santa Eulàlia, en el qual tampoc, malauradament, no hem pogut comptar amb la col·laboració de l'ajuntament, i això vol dir que cap allà el mes de juliol molt probablement s'estaran construint tres centres docents a Eivissa, cosa que és absolutament necessària, perquè amb dades d'avui sembla que des del dia 1 d'octubre fins a avui, que deu ser dia 22 de febrer, han arribat quasi 400 alumnes més a l'illa d'Eivissa, cosa que lògicament vol dir que ha arribat un centre més a Eivissa en termes de necessitats, i per tant, si tots plegats no feim possible la col·laboració, fa molt difícil encaixar això perquè la construcció de centres docents no és gens ni mica senzilla, més enllà que hi hagi disponibilitats pressupostàries o no.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 176/01, de l'Hble. Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a material didàctic per a l'ensenyament de les varietats dialectals.

Passam a la segona i darrera pregunta d'avui, que és la RGE núm. 176/01, sobre material didàctic per a l'ensenyament de les varietats dialectals. Per formular la pregunta té la paraula l'Hble. Sr. Marí Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, aquest matí vostè ha tingut l'honor i supòs que la satisfacció -i jo també, i altres que són aquí també l'han tengut- d'assistir a Eivissa a la inauguració d'un centre d'autoaprenentatge del català, per la qual cosa ens hem de felicitar tots, i realment a Eivissa, i estic segur que també a Mallorca i a Menorca i a Formentera, idè hi ha molta gent que està molt preocupada per la idea que el català que es parla aquí no és català.

Evidentment des del Partit Popular estam convençuts que català només n'hi ha un, que la unitat de la llengua és indivisible, però també, i vull recordar una volta més les recomanacions que ens feia el catedràtic de la universitat el doctor Badia i Margarit, quan els que li vàrem manifestar la nostra idea de dedicar la nostra vida a l'ensenyament ens recalca molt i molt que guardàssim com un tresor les variants dialectals d'Eivissa en el meu cas, de Menorca en el cas dels menorquins, o de Mallorca; de Formentera malauradament en aquells anys poca gent hi havia estudiant, encara, a la universitat. I és per això que jo voldria anunciar aquí i ara una petita novetat: que hem entrat avui al Parlament i al Consell d'Eivissa una proposició no de llei en el cas del Parlament per tal que el Govern de les Illes Balears creï la càtedra Francesc de Borja Moll a la Universitat de les Illes Balears, i que a Eivissa, a l'extensió, es creï la càtedra Castelló Villangómez, dos personatges eivissencs prou coneguts, i esperam que la quantitat tan petita que demana la universitat per crear aquestes dues càtedres idè compti amb el suport dels partits que són al Govern.

Feta aquesta breu introducció i aquesta petita novetat, idè ens agradaria saber de quin material didàctic disposen els nostres mestres i professors per ensenyar les nostres varietats dialectals que, evidentment, si no es cuiden, si no es conserven, es perdran, i l'altre dia vaig tenir jo la satisfacció de poder valorar una discussió que ja havia mantingut amb un filòleg sobre una varietat dialectal eivissenca, que és la senzilla paraula d'"en guises de". Algú em volia dir que això era un invent nostre i que aquesta expressió tan eivissenca, "en guises de", no existia. Això era un (...) de fa deu anys que vaig mantenir aquesta discussió, i aquest cap de setmana vaig anar a visitar una senyora de 91 anys del poble de Sant Miquel i em va regalar un pot de mel, i em va dir: "En guises de sucre, hi posau mel"; idè justament aquesta expressió "en guises de", que és tan eivissenca que vol dir "en volta de" o el que en

castellà es diu “*en vez de*”, idò són aquestes expressions que ja no direm l'ús de l'article “sa” i tot allò, però ens agradaria saber els nostres mestres..., perquè els que anam pel carrer i escoltam tothom està molt satisfet d'aprendre català, però no ens enganyem, a la gent li sap greu que als seus al·lots a Eivissa els diguin que allò que corre per davall la taula és un moix i no és un gat, i que el matí es pren la llet amb un tassó i no amb un got.

Justament, Sr. Conseller, amb el total ànim de col·laboració, d'enteniment, que el català és únic, que no hi ha d'haver diferències, però sí que hi ha una riquesa dialectal que no hem de perdre, i jo voldria saber la Conselleria de Cultura quin material dóna als professors, quin llistat d'obres es dediquen a conservar aquesta riquesa dialectal nostra, que tant català és el que parla una pagesa del racó de Santa Agnès de Corona com el que parla el catedràtic de la Universitat Central de Barcelona. Estic segur, Sr. Conseller, coneixent-lo a vostè, que tindrà això en compte o ho haurà tingut en compte, i a mi m'agradaria saber-ho per tal de poder respondre moltes preguntes que des d'Eivissa ens fa sobretot gent, companys meus del món de l'ensenyament preocupats per la globalització del català.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sr. Conseller, pot contestar en voler.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, bé, aquesta pregunta del Sr. Marí i la seva intervenció per presentar-la, possiblement donaria peu a un debat, diríem, filològic i fins i tot alguna cosa més que filològic. Jo la veritat és que no dedicaré massa temps a aquest tema. Així i tot algunes observacions d'entrada, alguns petits comentaris, sí que els voldria fer.

És evident que si les variants dialectals a Eivissa, Formentera, Menorca i Mallorca estan suposadament en perill, sobretot és perquè en els territoris on aquestes varietats dialectals han nascut i s'han manifestat, hi ha probablement una omnipresència d'altres llengües que produeixen interferències molt notables sobre aquestes varietats dialectals alterant-les molt més que suposades varietats estàndards de l'idioma comú.

Després una segona cosa que crec que també forma part de la filologia, però també de l'estat de civilització d'aquests moments, és que vivim en un món- i a Eivissa especialment- a les Illes Balears d'uns canvis tan accelerats i dràstics, el pas de la societat rural que vostè, Sr. Marí, va conèixer encara perfectament a una altra societat urbana amb una absoluta manca de contacte i de coneixement del món rural que en bona mesura era el que aportava referències filològiques dialectals a la vida quotidiana dels eivissencs; aquest és un món que s'ha acabat i està sorgint aquest món globalitzat que fonamentalment es vehicula prescindint de qualsevol varietat

lingüística del català i que a Eivissa, com a moltes ciutats de Mallorca, del litoral, etc., etc., és absolutament present. Per tant, jo crec que la globalització no tan sols posa en perill les varietats dialectals, sinó que posa en perill els mateixos idiomes en la seva totalitat.

Dit això, jo crec que per situar aquest tema bàsicament li diria el següent: Jo crec que més que parlar de material didàctic per ensenyar les nostres varietats dialectals, del que es tracta és de fer possible que a les escoles de les Illes Balears hi hagi materials didàctics que incloguin les nostres varietats dialectals i que les incloguin amb normalitat, perquè es fa un enfocament i un ús de llengua catalana des d'aquí, i evidentment que en els llibres de llengua específics hi hagi els capítols adients en els quals es parli dels temes dels dialectes.

Ara bé, no hem d'oblidar que a les Illes Balears encara no tenim els currículums propis definitivament aprovats. Jo confii que els de primària, els d'infantil i de primària en aquests moments els decrets estan en el Consell Consultiu i, per tant, sospito que en qüestió de dos o tres mesos estaran aprovats. Els de secundària els hem retardat una mica perquè, com que vàrem saber a finals de l'any passat que es promulgaria un nou decret de mínims, vàrem dir que esperaríem perquè tanmateix, mesos després d'aprobat, l'hauríem d'adaptar, i ara estam en la fase accelerada d'adaptació.

Aleshores evidentment jo crec que en parlar de material didàctic a les escoles hem de tenir en compte un parell de coses. Primer hem de tenir en compte el marc legal, un marc legal-diríem- genèric, que bàsicament pens jo que es fonamenta en tres conceptes: el concepte unitat de la llengua catalana, que apareix a l'Estatut i a tota la normativa d'ensenyament i desenvolupament en matèria lingüística, el concepte modalitats insulars i el concepte també molt important, que quan es parla de modalitats insulars normalment s'orienten les modalitats insulars cap a una frase que cit textualment que diu: “D'acord amb la tradició literària autòctona”, o sigui, que quan es parla de modalitats dialectals, sobretot se'n parla dins la tradició culta, de les modalitats dialectals, Marià Villangómez i Costa i Llobera, molt més que no el parlar popular, en alguns casos, encara que això no vol dir que en Villangómez i en Costa i Llobera no hagin inclòs el parlar popular. Hi pot haver perfectes relacions de simbiosi entre un llenguatge culte i un llenguatge popular que jo crec que és allò enriquidor.

Després una cosa que jo vull esmentar... Bé, continuu amb el tema del marc legal. Bé, una vegada dit això hi ha uns decrets específics que tracten del tema dels llibres de text i materials didàctics en relació a la llengua i a les varietats dialectals. Aquest decret, com sap vostè, és el Decret 92/1997, de dia 4 de juliol, en el qual es regula l'ús i l'ensenyament de i en llengua catalana. Aquest decret té un capítol, que és el capítol 4, que parla específicament de com s'ha de regular l'autorització dels llibres de text, i després, generada per aquest decret, hi ha una ordre que desenvolupa el capítol 4, que regula l'aprovació dels projectes editorials en llengua catalana. Està perfectament regulat, ho va regular el govern anterior i nosaltres no feim res més que desenvolupar i aplicar aquesta regulació; desenvolupar no, aplicar aquesta regulació.

Quins fruits ha donat aquesta regulació? Miri, hi ha unes publicacions que ho indiquen clarament; això vol dir que existeix una comissió tècnica d'assessorament que fa una tasca de... -quina seria la paraula?- d'anàlisi dels projectes editorials que es presenten en aquesta comissió, a la conselleria, concretament a la Direcció General d'Ordenació i Innovació, l'editorial que vol fer un llibre de text i vol que sigui aprovat per ser vàlid a les Illes Balears el presenta en aquesta direcció general, l'analitzen i des de l'any 90 ençà n'han aprovat una gran quantitat. Recordin que l'autorització de llibres de text deriva de la Logse de l'any 1990; la Logse de l'any 1990 introdueix el tema de l'autorització dels llibres de text; aleshores, des de l'any 90 s'ha aprovat una gran quantitat de llibres de text, la relació dels quals està publicada en publicacions de la conselleria. Hi ha una segona publicació i una tercera, de la qual podríem destriar, que encara no està impresa, podríem destriar els llibres aprovats que corresponen a la legislatura actual i a la legislatura anterior, i també, de l'anàlisi d'aquests projectes educatius, se n'han derivat uns determinats llibres que no han estat autoritzats com a llibres vàlid per ser utilitzats a les Illes Balears, la majoria de vegades perquè precisament tractaven inadequadament les varietats dialectals de les Illes Balears.

Tot això és una qüestió que funciona tècnicament a través d'aquesta direcció general d'Ordenació i Innovació i a través de la Comissió Tècnica d'Assessorament, formada per professors que se suposa que són més o menys experts en matèria de llenguatge, i va essent operativa la cosa.

Aquest decret, què demana? L'autorització del llibres de text, però en canvi ja no demana l'autorització de materials de suport que es puguin utilitzar dins les escoles, i tampoc, lògicament, els textos elaborats pels propis centres. Què vull dir, amb això? Que més enllà de regulacions el que hi ha, és evident, és el projecte educatiu de centre, la capacitat de l'ensenyament de triar llibres adients als seus objectius educatius, de centre i de classe, de grup classe, i a la vegada el que hi ha és la intel·ligència del professional d'educació, que sap perfectament que si es troba amb un llibre de text que resulta que procedeix de Mallorca i diu "moix", aleshores aquell professor d'educació infantil els explica, als seus nins de la classe, que moix és l'equivalent de gat i que gat i moix són dues paraules que són unes paraules igualment vàlides en situacions territorials diferents, però que una i altra serveixen per mostrar la riquesa i les possibilitats múltiples de la llengua catalana, perquè en parlar de qüestions dialectals passa una cosa molt divertida, i és que mentre dins la literatura castellana, quan es llegeix un llibre de n'Azorín, *Campos de Castilla*, amb un llenguatge absolutament carregat de dialectalismes, entre cometes, regionals, això sistemàticament sol ser vist i proclamat com un element de la riquesa lingüística de la llengua castellana, després a l'hora de veure la diversitat dialectal de la llengua catalana, això és reconvertit i presentat com un element de perill del nostre propi dialecte en relació amb els altres dialectes. Allò que és normal que faci el sistema educatiu és ensenyar els alumnes la diversitat dialectal de la nostra llengua i les opcions múltiples que tenim a la nostra disposició, i que lògicament recomani que cada parlant utilitzi les pròpies paraules dels seus propis territoris, però sabent que les altres

són tan vàlides, tan legítimes i tan seves com les seves pròpies. Jo crec que tot això, els ensenyants ho tenen perfectament assumit, no hi ha cap tipus ni un de conflictivitat i crec que tot és percebut com un element de la riquesa de la pròpia llengua que no és vista com un element de confrontació entre termes dialectals territorials diferents, sinó com a opcions en situacions diferents, per expressar unes mateixes idees i uns mateixos conceptes.

Per tant, i en síntesi, de quins materials didàctics disposen els mestres i professors?, supòs que és una missió impossible. Hi ha tota una sèrie de llibres aprovats, i se suposa que disposen d'algun d'aquests, llibres aprovats per la conselleria de l'any 90 ençà, i que són vàlids per ensenyar en llengua catalana o llengua catalana a les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Marí i Tur, pot replicar, si vol.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo l'he de felicitar i felicitar-nos tots, crec jo, per aquest petit debat que mantenim, que jo crec que, com vostè molt bé ha dit, donaria molt més de si si tenguéssim més temps, i sobretot jo sempre he pensat que m'agradaria molt que el Sr. Alcover, el Sr. Moll, ara poguessin ser aquí entre tots nosaltres, perquè hi hauria una gran discussió, començant ja pel mateix títol del seu diccionari, estic segur que a alguns no els semblaria bé això de "diccionari català-valencià-balear", n'estic convençudíssim, jo celebr que tan vostè com els que som membres del Partit Popular aquí presents, no estiguem per aquestes exageracions que moltes voltes sense fonament se'ns volen atribuir, nosaltres estam totalment d'acord amb la llengua catalana i la seva unitat, però jo, Sr. Conseller, avui que no hi ha cap mitjà de comunicació, li volia transmetre la preocupació de la societat que jo conec, i vostè imagini's una escola d'Eivissa, o de Menorca, o de Formentera, allà on els al·lots, a primer tenen de català una professora valenciana, a segon, una mallorquina, a tercer, una eivissenca o un eivissenc, les criatures, i li ho dic per experiència, es fan un embull que no s'aclareixen. Això sense voler caure en cap provincianisme ni xenofòbia ni res que se li assembli. Un pobre al·lotet, és que moltes voltes a mi mateix m'ho han dit, els al·lots no entenen la pronunciació d'algun mestre quan els parla en català, no l'entenen, no l'entenen, i d'això vostè no en té la culpa i els mestres tampoc, hi ha aquest sistema d'oposicions que s'haurà d'anar, supòs que vostè hi estarà d'acord, a procurar que els mestres siguin del lloc, en primer lloc perquè estan més arrelats amb el medi, en segon lloc perquè coneixen millor la història, i en tercer lloc perquè segurament s'estimen més el territori; tres factors indispensables per poder donar un ensenyament arrelat al medi, com vostès i nosaltres sempre hem volgut; i això sense que signifiqui res en absolut que no puguin venir valencians, mallorquins, asturians o d'allà on sigui, sempre que tinguin superats els exàmens adients.

Vostè diu, i té tota la raó, que entre vostès i nosaltres vàrem regular l'ensenyament del català, hi estam totalment d'acord, però hem de fer el possible perquè es compleixi aquesta regulació, i que es compleixi la Constitució i l'Estatut d'Autonomia quan ens parla de "la llengua catalana pròpia", pròpia, pròpia. La llengua catalana, ja se sap que és una, però la pròpia serà que jo de Sant Josep pronuncii d'una manera o a una cosa l'anomeni d'una manera, i tal vegada a la Cala, que és a 25 quilòmetres, pronuncien d'una altra manera i a una mateixa cosa l'anomenen d'una altra manera. No facem aquí una discussió sobre fonètica, però la riquesa fonètica de les Balears, vostè, Sr. Conseller, i jo mateix sabem diferenciar perfectament quan parla un de Sant Josep, un de Sant Antoni, un de Vila o un de Santa Eulàlia, es coneix perfectíssimament. I justament aquestes diferències són el que nosaltres voldríem que es conservàs, perquè a més és una riquesa.

Jo tenc la sort, Sr. Conseller, que des de la conselleria, crec que va ser des de la conselleria, no sé si va ser quan governava el Partit Popular o vostès mateixos, se'm va enviar aquell llistat de llibres aprovats, que és a disposició de tothom, i jo voldria acabar aquesta intervenció meva refent, una volta més i reiterant, que el Partit Popular està per la unitat de la llengua catalana, però també està per la conservació de les varietats dialectals, i tan sols des de la seva conselleria, que és la que té l'obligació de conservar el català en la seva modalitat dialectal, li demanam que es facin els esforços adients, tant amb ajuts econòmics, com amb ajuts editorials, com professionals, com de tot tipus, que vostè sap molt bé que si la conselleria vol, malgrat els seus minsos pressuposts que, segons vostè i jo estic d'acord, mai no donen a l'abast a les necessitats culturals i educatives d'una comunitat, necessita.

En definitiva, Sr. Conseller, facem complir l'Estatut, dins la seva bona voluntat, estic segur que farà que les nostres varietats dialectals siguin conegudes i mai no perdudes per als nostres al·lots, que no tenen cap culpa que la invasió de gent que parla altres idiomes, hagi de significar una pèrdua de les nostres arrels. Si més gros és el perill, més gros ha de ser l'esforç econòmic que ha de fer des de la seva conselleria.

Gràcies, Sr. Conseller. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Bé, ja ho he dit abans, no introduiré el debat filològic perquè, clar, el tema de les parles locals que al final el Sr. Marí ha esmentat, evidentment, jo crec que emmarcat dins aquesta societat de mitjans de comunicació de masses, etc., en qualsevol idioma del món, tendeixen a minimitzar-se. Possiblement per desgràcia, possiblement per desgràcia, però tendeixen a minimitzar-se. I, d'altra banda, traslladar els materials didàctics fins al nivell de les parles locals, supòs que és una cosa absolutament impossible i no sé si desitjable, perquè jo

crec que el que són especificitats tan locals, sobretot les ha d'aportar la família, l'entorn de veïnats i el professor.

D'altra banda, el tema de si els mestres haurien de ser del lloc, efectivament, jo crec en uns docents que estiguin el màxim d'arrelats i el màxim d'identificats amb el lloc, amb l'entorn dins el qual fan feina, ara, no podem ignorar una cosa, i és que si a Eivissa els mestres haguessin de ser eivissencs, hi hauria molts de mils d'alumnes que probablement no podrien estar escolaritzats, per tant, les coses s'han de contextualitzar dins les possibilitats reals; si a Eivissa no hi hagués prop de 400 ensenyants valencians, no sé si seria possible cobrir els claustres de professors a Eivissa. Per tant, jo vull tenir una visió positiva d'aquest fet, que és com és, i, per tant, confii que aquell alumne que parla eivissencs a la seva família d'alguna manera li determinen el to de l'eivissenc que parlarà, i després, aquell alumne, sentint un valenciana, o una mallorquina, o un altre mallorquí o un eivissencs a les aules-classe, el que farà serà copsar la pluralitat d'entonacions, i la seva entonació base que li ve donada per la família, sigui la que prevalgui.

Evidentment, hi ha un fet objectiu que és com és, la necessitat de dur cap a Eivissa i Formentera ensenyants externs, perquè si no, a Eivissa, per les característiques de model econòmic, no genera ensenyants en quantitats suficients, i molt menys n'ha generats els 15 o 20 anys anteriors, per tant el creixement demogràfic, lògicament ha requerit molts de més professionals per dedicar-se a la docència, i vegem-ho en caire positiu. La pluralitat de tons, d'entonacions i de paraules, i que d'altra banda que tots aquests professors, siguin mallorquins, eivissencs o valencians, tenen el grau suficient d'intel·ligència com per poder fer, en directe, als alumnes, dins les seves classes, aquelles observacions, per entendre'ns, que pertoqui. Jo crec que no hi ha perquè haver-hi cap problema amb això.

I respecte del títol del diccionari de Mossèn Antoni M. Alcover, hi ha raons múltiples per les quals va optar per aquest nom i no pel de "diccionari general de la llengua catalana", que era el primer que havia pensat, però en el fons no fa res més que descriure nominalment els tres grans dialectes de la llengua catalana, un dels quals és el balear, que després té parles locals o insulars, evidentment.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Compareixença RGE núm. 2652/00, demanada per quatre diputats membres de la Comissió pertanyents al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'informar sobre la modificació de la relació de llocs de feina del personal funcionari de la Conselleria d'Educació i Cultura.

Acabat aquest punt de l'ordre del dia de preguntes, passam al segon i darrer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la compareixença de l'Hble. Sr. Conseller, que ja ens acompanyava, evidentment, així com dels alts càrrecs que abans he esmentat, sol·licitada per quatre diputats membres de la comissió pertanyents al Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre la modificació de la relació de llocs de feina del personal funcionari de la Conselleria d'Educació i Cultura. En conseqüència, té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, Sr. Damià Pons.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. La sol·licitud de compareixença, sessió informativa sobre la modificació de la relació de llocs de feina del personal funcionari de la Conselleria d'Educació i Cultura, és suficientment genèrica com per no saber exactament si m'ajustaré del tot a la demanda d'aquesta compareixença i a la intencionalitat que hi pugui haver darrera, en qualsevol cas, a la intervenció posterior del representant del Partit Popular i, sobretot, la bona col·laboració de les dues persones que ens acompanyen, que són el secretari general tècnic, Jaume Pons, i el director general d'Administració Educativa, Jaume Morey, que en saben molt més que no jo d'aquestes qüestions, confii que podrem donar resposta a les sol·licituds d'informació més detallada, que puguin ser formulades.

Dit això, faré una petita explicació global, i després ja veurem si m'ajust al guió, per dir-ho d'alguna manera, desitjat o no.

Per començar, explicarem una mica les modificacions que es varen produir a la relació de llocs de feina de la conselleria, com a conseqüència de l'adequació de la plantilla al nou organigrama de la conselleria, per la qual s'establí l'estructura orgànica i es modificava el catàleg de llocs de treball de la conselleria, aprovat mitjançant l'acord de Consell de Govern, etc., etc. Després també s'adequaren les funcions mitjançant una ordre conjunta del conseller d'Educació i del conseller d'Interior, de dia 27 de juny de l'any 2000, per la qual es modificava l'ordre de dia 16 de juliol del 1997. Bé, a què varen afectar aquestes modificacions? Diferents apartats.

Primer apartat, modificacions d'adscripció d'un centre directiu a un altre. Així tenim que, per exemple, el cap del Departament d'Inspecció, que depenia de Planificació i Centres, va passar a dependre de Formació Professional i Inspecció Educativa, perquè Formació Professional i Inspecció Educativa va ser una direcció general nova que es va crear, i lògicament se li havia d'adscriure la plaça de cap del Departament d'Inspecció, i el cap del Departament d'Ordenació i Innovació, va passar de la Direcció General d'Ordenació i Innovació a la

Secretaria General Tècnica, com a cap del departament de l'Àrea Jurídicoadministrativa, es va fer una remodelació interna. Això seria a nivell de caps de departament.

A nivell de cap de servei, es va crear també la Direcció General d'Universitat, i això va voler dir que el cap de servei d'Universitat va passar de Planificació i Centres a Universitat; el cap de servei d'Inspecció va passar de Planificació i Centres a cap de servei d'Informació i Documentació del Gabinet del conseller; el cap del servei d'Inspecció Tècnica va passar de Planificació i Centres a Formació Professional i Inspecció Educativa, com a cap de servei d'Inspecció; el cap de servei d'Informàtica i Comunicació va passar de Planificació i Centres a Administració Educativa; el cap de servei de Formació Professional va passar d'Ordenació i Innovació a Formació Professional, com a cap de servei d'Oferta Formativa i Infraestructures; el cap de servei d'Ensenyament de Català va passar d'Ordenació i Innovació a Administració Educativa; el cap de servei de Política de Normalització Lingüística va passar de Cultura i Política Lingüística a Política Lingüística; el cap de servei de Cultura va passar de Cultura i Política Lingüística a Cultura; ... què vull dir amb això? Exemplificar tota una sèrie de canvis d'ubicació de determinats caps de servei que no varen res més que recol·locar-se d'acord amb l'organigrama reestructurador de les diferents funcions de la conselleria.

Evidentment, això que ara he dit ho podria continuar dient referit als caps de secció i referit als caps de negociat, però en principi, pens que no deu ser necessari. Si ho és, després ho podem comentar.

Hi havia un segon bloc de qüestions, el primer ja he dit que era modificacions d'adscripció d'un centre directiu a un altre, el segon és reestructuració de funcions i adequació del perfil de les places, i aquí també podem posar una sèrie d'exemples. Es va modificar la denominació de certes places i dels requisits, per exemple el cap de servei de Supervisió i Contractació va passar a ser cap de servei de Projectes, Obres i Supervisió; el cap de servei de Projectes va passar a ser cap de servei d'Instal·lacions i Manteniment, i se li va afegir el requisit d'enginyer industrial o enginyer tècnic industrial, com a conseqüència es varen modificar fins i tot els nivells funcionaris; el cap de servei de Coordinació i Centres va passar a ser el cap de servei de Centres; i el cap de servei d'Escolarització, Planificació i Centres va passar a ser cap de servei d'Alumnat i Participació. També són modificacions, repetesc, que es produeixen reestructurant funcions i adequant el perfil de les places a les noves funcions que havien de realitzar.

Després hi ha un tercer àmbit, que és modificació de cossos, modificació dels cossos, que va afectar les places dels grups A i B, caps de servei i caps de secció, per tant. En aquest cas, totes les places que estaven catalogades com del cos 2.550 es varen modificar i poden optar-hi els cossos generals de l'Administració 2.501 tècnic superior, 2.502 tècnic de grau mitjà i els cossos docents 509, 510, 590, 597, i dins aquests cossos docents s'inclouen inspectors, professors de secundària, professors de primària. Només en dos casos, aquestes places sols poden ser ocupades per cossos docents, concretament d'inspecció, que són el cap del Departament d'Inspecció i el cap

de servei d'Inspecció, només hi pot haver inspectors que aspirin a aquestes dues places, i només en un cas, una plaça catalogada pel cos tècnic general 2.501, s'ha obert també als cossos docents, que és el cap de servei d'Ordenació.

Després, aquí diu que s'ha de tenir en compte que el cosa 2.550 emprat fins ara i que abans estava obert a tots els cossos i escales, mitjançant el Decret 105/2000, de 7 de juliol, pel qual es varen aprovar la convocatòria, les bases, el barem de mèrits i la designació de les comissions tècniques de valoració del concurs per al proveïment de llocs de treball de l'Administració de la CAIB, es va tancar als cossos docent i sanitari. A més la disposició addicional cinquena, punt 4, de la Llei 30, de 2 d'agost del 84, de mesures per a la reforma de la funció pública, establia que el personal docent podrà ocupar llocs de treball a l'administració educativa, d'acord amb allò que determinin les respectives relacions de llocs de feina, sense consolidar grau personal. I les places dotades que han quedat obertes al mateix temps als cossos docents i als cossos generals de l'Administració, són en proporció les següents -en proporció vol dir indicant la quantitat-: de la Direcció General d'Administració Educativa, d'un total de 8 han quedat obertes 4 places, han quedat obertes als cossos docents i als cossos generals; de la Direcció General de Formació Professional, d'un total de 6 places, n'han quedat obertes 4; de la Direcció General d'Universitat, s'ha modificat l'única plaça que hi havia; de la Direcció General d'Ordenació i Innovació, d'un total de 10 places n'han quedat obertes 8; de la Direcció General de Personal Docent, d'un total de 16 n'han quedat obertes 6; de Planificació i Centres, d'un total de 14, 6 places obertes; i del Gabinet del conseller, d'un total de 4 places, n'ha quedat 1 d'oberta. La Secretaria General Tècnica, d'un total de 42 places, n'han quedat obertes 2.

No s'han obert als cossos docents, les places de Direcció General de Cultura, de Política Lingüística, si bé en el cas de Política Lingüística s'ha fet una modificació, que és que abans d'exigia filologia catalana o hispànica, i a partir d'ara s'exigeix pertànyer al cos superior facultatiu d'assessors lingüístics. Tampoc no s'ha obert als cossos docents les places de Personal no Docent, dels IES i dels centres de primària, i tampoc al personal no docent dels conservatoris.

A més a més de tot això, s'han produït modificacions de grup i nivell, se n'han produït algunes, en alguns casos les modificacions introduïdes han afectat el grup i nivell de la plaça d'acord amb les funcions i els requisits dels llocs de feina; exemples: el cap de servei d'Instal·lacions i Manteniment, adscrits a la Secretaria General Tècnica, abans era grup A, nivell 28, forma de previsió concurs; i ara ha passat a grup A/B, nivell 26, forma de previsió lliure designació; cap de secció 11, Secretaria General Tècnica, abans era grup A/B i ara ha passat a grup B/C; el cap de secció de Direcció General d'Administració Administrativa, abans era B/C i ara és A/B; el cap de servei d'Oferta Informativa i Infraestructures, Formació Professional, abans era cap de servei de Formació Professional, grup A/B, nivell 26, i ara ha passat a grup A, nivell 28; i aquestes serien, d'alguna manera, exemplificacions de les diferents operacions que han fet dins aquesta modificació de la relació de llocs de feina de la Conselleria.

És possible que la meua exposició hagi estat molt enumerativa i no sé si gaire entenedora, jo he de confessar al diputat del PP que ha presentat la compareixença, que en sé molt poc d'aquests aspectes, però tenc una gran confiança en els membres de la conselleria que sí que en saben i a posta avui és aquí present el secretari general tècnic, sobretot, que aquest seria l'àmbit de la seva competència, perquè pugui donar més a la diana, a l'hora de fer la resposta a peticions concretes d'informació que pugui formular el diputat del Partit Popular.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara, si els grups ho demanen, la suspensió de la comissió. Si no ho demana cap grup, continuarem.

En primer lloc, en torn de preguntes o observacions, intervindrà el Grup Parlamentari Popular, autor de la sol·licitud, i en nom seu, el Sr. Jaén i Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Muchas gracias, Sr. Conseller, altos cargos que acompañan al conseller en la comparecencia. Muy buenas tardes.

Quiero con mis palabras que nuestra intervención quede muy clara porque se cuestiona, en fin, la dificultad en comprender cuál era esta comparecencia, qué interés tenía. Yo quiero ahora exponerlo claramente. Tengo que decir también que esto se produjo el 31 de mayo, y claro, ha transcurrido mucho tiempo, con lo cual estamos en la cuestión de siempre, que ya expuse el otro día, de la oportunidad de las comparecencias, no nos gustaría ser descorteses en alguna ocasión, de levantarnos e irnos de la comisión, porque habrá momentos en los cuales comparecencias pedidas hace casi un año, no tengan objeto, porque en política, la oportunidad de las comparecencias y de otras actuaciones parlamentarias, son primordiales.

Dicho esto, encarezco a la Presidencia de la comisión, agilidad en los trámites de las actuaciones que tiene la oposición, para que podamos controlar al Gobierno cuando corresponde, y no ya a toro pasado.

Quiero decir también que el objeto de la comparecencia era muy sencillo, que nos explicase por qué esta modificación, no nos interesan a nosotros los detalles de una cosa u otra que nos ha explicado el conseller con muy buen interés, cosa que le agradecemos, pero yo ahora pondré el énfasis en varias cosas. La primera en lo que ustedes decían cuando estaban en la oposición, lo que ustedes decían, y lo que dicen ahora; en segundo lugar, analizar esas modificaciones, por qué se han hecho, a nuestro juicio, y criticar, desde luego, lo que ha supuesto, a nuestro entender, objetivamente lo es, ese incremento de plazas en una conselleria que, hay que recordarlo, ha disminuido sus competencias, porque Deportes,

antao figuraba en sus competencias, y se transfirió a la sección 23, Bienestar Social.

Ustedes, Sr. Conseller, su grupo parlamentaria, y en general los otros grupos parlamentarios que dan apoyo al Gobierno, pero sobre todo ustedes, hacían una afirmación enfática y la repetían con mucha frecuencia, que lo primero era la política basada en el consenso, eso se ha repetido desde Función Pública, política de personal basada en el consenso sindical. Uno se pregunta dónde está ese consenso sindical cuando la modificación del catálogo de puestos de trabajo se aprobó con el voto en contra de todos los sindicatos, si mi información es correcta, que creo que lo es, no hubo ningún sindicato, ninguno, que apoyara esta reforma del catálogo. ¿Por qué?, ya se dijo, porque era una digitalización de los puestos de trabajo, eso son expresiones que yo he recogido de la prensa. Por tanto, una cosa es la realidad y otra cosa es la ficción. La realidad es uno, el disenso con los sindicatos. Y la ficción es otra, las declaraciones que se han hecho sobre la voluntad de consenso, muy especialmente, no por usted, sino por otro miembro del Gobierno, con competencias en materia de personal, en concreto el conseller de Función Pública.

Vamos a analizar las modificaciones, esas modificaciones en concreto de los puestos de trabajo, que ha supuesto para nosotros un gran esfuerzo, porque hemos tenido que ir rebuscando dentro de los boletines todo esto, incluso creo que hay algún error que no sé si después se ha modificado o no, y que espero que me pueda contestar, es un error sin mucha importancia, pero espero que me puedan contestar, si es posible.

En primer lugar, Sr. Conseller, no es una reforma superficial, es una reforma substancial porque implica una modificación profunda y amplia, eso con carácter general, de todos los catálogos de puestos de trabajo, pero muy especialmente en su conselleria. Hay un incremento desmesurado de plazas, podíamos analizar plaza por plaza, yo las tengo aquí sacadas en un listado de todo, puede usted, Sr. Conseller, con direcciones generales, una, dos, tres, cuatro, seis, siete, ocho, nueve, diez, y su conselleria y tal, 36, nos han salido a nosotros *36 llocs de treball de nova creació*, 36, 36 en una conselleria, repito, con menos competencias, con menos competencias se crean 36 nuevos puestos de trabajo.

En segundo lugar, la libre designación es la tónica general, la libre designación. Quiero recordar que este procedimiento era muy criticado por el PSM, muy criticado, y por supuesto por el resto de grupos parlamentarios. Se incrementan, además, los complementos específicos para algunos casos y, en general, de todo el catálogo, aproximadamente 500 plazas, a usted le corresponden, entre una cosa y otra, han salido unos ciento y pico entre modificaciones y creaciones, 108 según nuestros números. Por tanto, en resumen, menos competencias y más personal. A ver cómo se explica esto, cómo es posible que haya menos competencias y haya más personal, eso tiene que tener alguna explicación, desde luego no responde a los principios de eficacia y de racionalidad en el gasto público en una conselleria que, si pierde competencias, debiera perder personal, y aquí sucede todo lo contrario.

Por tanto, de los 88 nuevos puestos que aparecen, son, como decía, en la conselleria de nueva creación, hay 36 que son bastantes, y nosotros no estamos en contra de la libre designación, no lo estamos, es un procedimiento que en la Ley 30/84 que usted acababa de citar existe, pero estamos en contra de que ese procedimiento se generalice, incluso lo nunca visto, lo nunca vista, en un jefe de negociado, en un jefe de negociado, si no hay error en el boletín, en un jefe de negociado. Es inadmisibile que un jefe de negociado, que es la unidad mínima que hay en la administración burocrática, negociado, sección y servicio, que un jefe de negociado se elija por libre designación. Eso nos parece, vamos, una total aberración. Repito que no estamos en contra de la libre designación, estamos en contra no del uso, sino del abuso, y ustedes han hecho a nuestro juicio un abuso de esta libre designación.

Prácticamente todas las jefaturas de servicio son de libre designación, ¿quieren que les lea el *Diari de Sessions* de lo que ustedes decían?, porque la crítica era exagerada, veo que hay sonrisas, convendría que lo mirasen, porque nos decían de todo, “todo salvo los xóferes”, en alguna ocasión, han de ser de libre designación, y las secretarias, todo lo demás tiene que ir por concurso. ¿Dónde queda, por tanto, esa crítica que hacían ustedes? Ninguna, ninguna, parece haberse olvidado. Yo creo que esto es un golpe a la carrera funcional, creo que es un golpe importante, que esto significa politizar la función pública, y con anterioridad, cuando existía un cierto equilibrio entre lo que era concurso y libre designación, un cierto equilibrio, que se criticaba por exceso, curiosamente, ahora se ha roto porque se ha alimentado la libre designación en detrimento del concurso. ¿Con qué finalidad?, bueno, esto habrá que adivinarlo, nosotros lo hemos de adivinar porque es una lotería en la que hay agraciados, y habrá pedreas, aproximación a las centenas, decenas, unidades, millares, en esas pedreas vamos a ver quiénes son sus afortunados, y esperamos, en fin, que dé un poco de luz a esas cosas.

Pero esas bellas palabras que predicaba el PSM en la oposición, han desaparecido, siempre sabemos que es difícil predicar y dar trigo, son cosas muy distintas y muy difíciles. Por tanto, dicho esto, la conclusión es muy sencilla ustedes han hecho una modificación de un catálogo de puestos de trabajo, a menos para una cosa, porque no quiero hacer juicios de valores, pero al menos objetivamente para una cosa, para incrementar el gasto público de la conselleria, al menos para eso. Y en segundo lugar, sin que sea una generalidad, que ya veremos que pasa con eso, en segundo lugar, ustedes no han cumplido lo que antes criticaban, que todo tiene que ser por concurso y sin embargo la libre designación cosa excepcional, y ahora en fin al subir la libre designación, los concursos han bajado.

En resumen Sr. Conseller, no podemos compartir a pesar de la tardanza con que usted nos ha explicado algo a este particular, ese catálogo de puestos de trabajo que usted aprobó en su momento por dos razones. La primera por lo que significa el incremento del gasto público y en segundo lugar por lo que significa introducir la libre designación, como un procedimiento

mucho más general de lo que se aplicaba en el Gobierno del Partido Popular.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Abans de cedir la paraula al Sr. Jaén i en defensa d'aquesta mesa li diré que aquesta comissió es reuneix quasibé cada setmana i entenc que vostè ha fet ús del seu torn, no ha dir res que no pugui dir, però els prec que sí pensen que aquesta Mesa fa alguna cosa que no cal ho expressin a la Junta de Portaveus, que és allà on crec que aquestes queixes s'han de fer.

Sr. Conseller, pot contestar individualment a cada membre o fer-ho globalment. Prefereix contestar individualment. Per tant, té 10 minuts per contestar.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Jaén bé jo crec que la principal raó per la qual es varen fer aquestes modificacions ho he dit a l'entrada, es tractava d'adequar a l'organigrama que es va implantar en constituir-se aquest Govern, els diferents personal i la majoria de canvis varen ser canvis d'una direcció general a una altra i per tant, són raons d'ordre funcional en sentit estricte, les que varen justificar els canvis. En un moment determinat, vostè ha dit una gran quantitat de places noves, després li faré una sèrie de comentaris que el secretari general tècnic eficient m'ha anat passant i poden donar resposta a aquesta afirmació seva.

Ara jo li he de dir una cosa, vostè sap que totes les comunitats autònomes de l'Estat, siguin del color polític que siguin, en el moment que han rebut les transferències han fet una gran inversió en capital humà, per tal de crear una estructura administrativa mínimament suficient, per poder afrontar els reptes de la gestió de l'educació i això s'ha fet especialment en el cas de les autonomies que reben la transferència d'educació en el període 98-99, perquè els anys anteriors hi havia hagut una sequera considerable, que havia coincidit, precisament, durant els primers anys del Partit Popular, suposam que per tal de no haver d'assumir més costos en el moment de fer la transferència. Li puc demostrar amb dades el dia que vostè vulgui, s'increment de personal que s'ha produït a les diferents estructures administratives de les conselleries d'educació.

Segona cosa, d'ençà que aquesta comunitat autònoma rep la transferència d'educació i especialment a partir que l'actual Govern se'n fa càrrec, la Conselleria d'Educació ha incrementat considerablement el seu nombre d'activitats i actuacions. Vostè mateix de vegades a les seves intervencions ens ho reclama, vostè és el qui ha reclamat que es creés l'Institut de Qualitat, determinats serveis s'han incrementat, per què? Perquè políticament s'ha cregut que era necessària i es feia l'aposta política de reforçar aquestes actuacions i incrementar aquests serveis. Evidentment es pot discutir políticament que aquest

serveis s'hagin incrementat o no, que s'hagi volgut intensificar un determinat nombre d'actuacions, això es pot discutir políticament, ara el que no és possible és incrementar el nombre d'actuacions i intensificar les actuacions existents i a la vegada no ampliar amb personal l'estructura administrativa.

D'altra banda li he de dir, que si feim una anàlisi comparativa a determinats serveis de la Conselleria d'Educació amb altres serveis equivalents d'altres conselleries del Govern, que no han incrementat cap plaça, sinó que en són hereves de les places que tenia el Govern anterior, quedaríem amb els cabells drets. Per exemple si comparem el nostre servei de nòmines, que gestiona ni més ni menys que 8.500 nòmines, abans es gestionaven a Madrid, les nòmines les feien a Madrid, ara les feim nosaltres, des del juliol de l'any passat. Això ho gestionen, em sembla, quatre persones, que a més cap d'elles, em sembla, que és cap de servei, la qual cosa fan un miracle cada mes. Per tant, jo vull defensar, no tan sols, que tenim el personal necessari, en tenim molt menys del que en bona lògica necessitaríem i no li diré el nombre de personal que gestiona la resta de beques de la comunitat autònoma, que deuen ser unes 1.800. Per tant, educació, els serveis diríem tècnics-administratius són molt precaris en dotació i el serveis que més aviat són tècnics docents s'han incrementat en la mesura que era necessària, perquè s'incrementaven i intensificaven actuacions.

Dit això, passaré a comentar una sèrie de coses, abans de comentar coses en particular em fa gràcia que vostè pugui dir que ha estat un cop mortal a la carrera funcional, quan francament el Govern anterior va estar, em sembla, 10 anys sense convocar oposicions i el Govern actual a través de la Conselleria d'Interior, contra tots els molins de vent imaginables que li han col·locat davant, està traient i enguany s'executarà una gran convocatòria, per tal de consolidar places de qualitat de funció pública a les Illes Balears. Jo francament no sé quina carrera funcional era aquella, d'una administració pública que no convocava ni places d'oposicions sense fer comentaris a l'abundància de digitalitzacions i seleccions a conveniència que es podien produir.

Dit això, comentaris particulars a coses concretes que vostè ha dit. Bé diu que la conselleria ha augmentat de personal quan ha disminuït de competències, perquè ha traspassat esports. Jo li voldria recordar que quan es va traspassar esports a Benestar Social, lògicament la part proporcional dels serveis centrals de la Conselleria d'Educació Cultura i Esports se'n varen anar a Benestar Social. Per tant, perdem personal en la mesura que perdem competència, això és una cosa òbvia dins qualsevol procés de transferència de competències.

Respecte al tema dels sindicats i el seu grau d'adhesió o no a les decisions en matèria de funcionaris que pugui haver adoptat el Govern, això correspon a Funció Pública, jo crec que Funció Pública ha fet grans esforços per arribar a consensos amb els sindicats. El que passa que qui governa ha de decidir, malgrat no aconseguir el consens. I aleshores el cert és una cosa, els sindicats només es varen oposar a que les places de cap de servei fossin de lliure designació i no que fossin per dir-ho d'alguna manera de concurs, va ser l'únic motiu de

discrepància real que hi va haver entre Funció Pública i els sindicats. Jo crec que és raonable que els sindicats reclamin que tot sigui de concurs públic, però crec que també és raonable que les persones que governen necessitin un determinat nivell alt de l'Administració pública, persones que a més de tenir la qualificació tècnica professional adient, siguin persones que tinguin un cert grau de confiança. I d'altra banda sap que hi ha multitud de persones de l'Administració anterior que havien entrat com a lliure designació i han conservat el seu status de lliure designació, n'hi ha i li puc esmentar tot una sèrie de casos donant-li noms i llinatges si ho vol. Per tant, no crec que sigui una qüestió que pugui afectar. Que un partit polític des de l'oposició pugui insistir en això, ara a mi el que em sorprèn és el fet que vostès que durant tants d'anys han governat en aquesta comunitat autònoma no sàpiguen la necessitat que pot haver-hi de tenir persones de lliure designació a punts estratègics de la gestió de la pròpia conselleria.

Després vostè diu que hi ha hagut un gran increment. Primer de tot dins la nova relació de llocs de feina han disminuït un nombre considerable de places que no estaven dotades i no és el mateix places creades que places dotades. Evidentment que ho sap, per això li dic que hem de quantificar les places creades i dotades, que serien les places reals que s'haurien de comptabilitzar. D'altra banda en un moment determinat vostè ha dit que no era de rebut que un cap de negociat sigui de lliure designació, li he de dir que això que passa és el següent, no és un cap de negociat, és un cap de secció i per error surt una "L" de lliure designació. Ara li he de dir una cosa, aquest és un error o no error que ja existia dins el catàleg de plantilla anterior i nosaltres no varem tenir l'encert de modificar-lo. Però això és una herència del catàleg anterior de llocs de feina que hi havia. M'ho acaba de dir el secretari general tècnic i li repetesc que confio absolutament en ell.

Per tant, Sr. Jaén no sé si la seva tesi de fons, conclusió moltes més places, no sé per ventura les podem comptabilitzar i per ventura n'hi ha alguna més, el cert és que evidentment hi ha una voluntat de fer una administració que sigui capaç d'afrontar la resolució de molts i complexos problemes, com té una administració educativa amb un cert grau d'eficàcia i de promptitud, això per ventura pot haver implicat una ampliació de places a l'estructura administrativa de la conselleria. No tenc cap inconvenient ni un, si és així, que sigui així, a mi el que m'interessa és que es vagin creant els serveis i es vagin desenvolupant les actuacions que siguin necessàries per a la millora de l'educació de les Illes Balears. I evidentment, catàleg el qual hi abunden les places de lliure designació, jo diria que proporcional i raonablement dins una administració autònoma tan complexa com l'administració educativa, 8.500 professors, més de 300 centres, una gran quantitat d'activitats diverses que passen, des de fer obres i fer manteniment de serveis i de centres, fins a fer processos de formació, tallers de llengua, atenció a la diversitat, etcètera, lògicament aquesta complexitat requereix personal.

Per tot això, creim que totes modificacions que es varen produir són perfectament raonables i lògicament amb la cara ben alta som capaços de defensar-les.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Jaén Palacios en torn de contrarèplica té cinc minuts.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias. Bien creo que el Sr. Conseller no ha replicado lo que era el fondo de la cuestión, es decir, uno podrá defenderlo con la cara muy alta, como usted dice y yo lo entiendo que lo pueda defender, pero lo que decían hace poco tiempo no era eso. Han cambiado de opinión, han cambiado de parecer. Criticaban mucho la libre designación y han cambiado de parecer, bueno pues bien, yo acepto el cambio de parecer, solo faltaría, en la vida se cambia y se cambian cosas mucho más importantes que esta. Por tanto, ustedes han cambiado de parecer, ya está, no le hago nada más que una crítica a la falta de coherencia de lo que antes decían y ahora hacen.

Plazas de nueva creación, aquí tengo la relación. Dirección General de FP, 10. Dirección General Lingüística, 1. Universidades, 2. Personal Docente, 4. Secretaria General Técnica, 4. Esto está publicado en el BOIB, 36 plazas. Esto reconozcanme que es una *feinada*, porque claro revisar todo esto. Puestos que han cambiado su forma de provisión, *cap de serveis de recursos humans*, antes concurso, ahora libre designación. Dirección General de Cultura, *cap de serveis de cultura*, antes concurso, ahora libre designación. Dirección General de Planificación y Centros, *cap de servei d'inspecció tècnica*, antes concurso, ahora libre designación. Dirección General de Planificación y Centros, *cap de secció*, 1, libre designación, antes A. Hay aquí un error, es lo que quería preguntar antes que significa la A, porque nosotros no sabemos que significa la A. La forma de provisión es L o D, pero A? Ese error que hay yo no sé si está corregido o no está corregido, hay una A, como forma de provisión, yo no sé que significa, pero está publicado, esto lo ha firmado el conseller en el Boletín. Es decir, esta firmado por el conseller, espero que me explique lo que significa la A esa, página 627 del Boletín núm. 69 del 3 de junio del 2000. Son errores, pero los errores no se pueden permanecer en ellos. Decir que el jefe de negociado es un error que había, de nada me sirve que se permanezca en el error. Si es un error hay que corregirlo.

Por último, yo creo además que todo esto que el conseller nos está diciendo es defendible. Tiene que haber personal de confianza, solo faltaría. La ley así lo contempla para los puestos de personal eventual y no lo contempla tanto para las personas de libre designación, que no han de ser sustitutos de personas de confianza, personal eventual, personal funcionario. De libre designación no han de ser necesariamente personas de confianza, ese término que no aparece en la legislación está más referido al personal eventual, a los funcionarios eventuales. Pero en fin, yo comprendo que eso es así, todo el mundo cuando gobierna tiene sus personas en los puestos de confianza. Yo desconozco ahora detalles del acta del desacuerdo con los sindicatos y no sé cuales son los motivos expresamente, usted ha citado uno, bien. Pero lo que es una

contradicción, es decir que haremos acuerdos con los sindicatos y tal, y resulta que luego en tema de personal, ningún sindicato apoya este catálogo de puestos de trabajo. Esta es la verdad, ¿no ha pasado así?

Yo también le agradecería que dejase de hacer referencias al pasado, en fin puedo compartir algunas cosas, que usted pueda decir. Transferencias de educación y de otras cuestiones, pero afectan al pasado, y yo creo que aquí hablamos de lo que hablamos y por tanto, tenemos que hablar de lo que usted publicó, de lo que usted hizo y no de otras cosas. Yo creo que efectivamente plazas dotadas es una cosa y plazas no dotadas es otra, pero yo de eso en mi intervención no he dicho nada en absoluto, yo me he referido al catálogo de puestos de trabajo, (...) Más detalles de si están dotadas o no están dotadas, que eso efectivamente conocemos el procedimiento y eso pues es un acuerdo también que están publicadas, la forma de dotación y no dotación de las plazas.

En resumen Sr. Presidente, y acabo con esto Sr. Conseller, acabo con mi intervención. Dos cosas muy claras, que ha habido a nuestro juicio, a nuestro entender un incremento desmesurado de personal. En segundo lugar que ha habido un cambio de posición de lo que ustedes pregonaban, que eran los paladines de la carrera administrativa de llegar a..., en fin que nada de libre designación, como si fuera un procedimiento demoníaco la libre designación, y es un procedimiento de lo más normal, que todos defendemos, todos defendemos sin el abuso de ese procedimiento. Y por último agradecerle que reconozca que ha cambiado, yo creo que ha sido para peor, pero bueno, usted está satisfecho con ese cambio (...) Tengo que respetarlo, como no puede ser de otra manera.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Sr. Conseller pot acabar aquesta rèplica.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé la crítica a la falta de coherència, la veritat mai he parlat de temes de personal, perquè no en sabia gens i ara en sé molt poca cosa i no sé els partits polítics que ara governen que han dit o han deixat de dir. Probablement sí varen dir que eren absolutament contraris a les places de lliure designació s'equivocaren una mica, i miri no passa absolutament res, però jo crec que els partits que ara governen ja havien governat a altres institucions municipals, Ajuntament de Palma, Consell de Mallorca i també algun ús de places de lliure designació havien fet, perquè lògicament tenen una certa experiència respecte a la gestió política de l'Administració pública i saben que en determinades ocasions pot ser útil i convenient.

Respecte el tema dels criteris del Govern. El criteri del Govern va ser deixar com a places de lliure designació únicament les que corresponguessin a cap de servei i cap de departament. Això va ser un criteri que va tenir el Govern, que

els sindicats no varen acceptar, però jo li voldria recordar que acords amb els sindicats n'hem fet i sobretot s'hi ha arribat en un acord de base amb els sindicats, substancial de veritat, que és fer oposicions lliures, fer oposicions, consolidar places per tant, funcionaries a l'Administració pública i fer-ho d'acord amb el principi de la igualtat d'oportunitat. Jo crec que aquest era el gran element d'un possible consens, la resta no deixa de ser circumstancial i quasi anecdòtic si hem arribat a un acord sobre aquest principi bàsic.

Vostè diu, ho diu cada vegada que intervé vostè i després jo li replic o viceversa, que el passat ho deixem anar. Jo li vull dir una cosa, el passat és present i el passat mediatitza, condiciona o potencia el present i d'altra banda el passat no és tan llunyà com perquè sigui invisible i quan dic això no vol dir que si féssim un repàs exhaustiu del passat no hi hagués coses que no condicionen negativament, sinó que poden potenciar. Per tant, ignorar el passat em sembla absurd, el passat de qualsevol institució pública és un element determinant del present de la institució pública. No passa res si ens referim al passat, vostè s'hi ha referit quan ha descobert aquesta poca coherència dels diferents grups que ara governen i jo m'hi he referit en un altre moment.

Després quan ha esmentat les noves 36 noves places, n'ha esmentades concretament 10 de formació professional, per exemple. Formació professional, és una direcció general nova, creada específicament amb un afany polític de potenciar d'una manera molt intensiva la promoció i els estudis de formació professional, que ha generat una dinàmica de participació en programes europeus importants, programa Leonardo, el convidaria que anés a la mostra que es celebra aquests dies al recinte firal, on hi ha un estand específic. Ha generat una oferta nova de cicles formatius, 14 que quasi han permès 1.000 alumnes més per aquest curs. Per tant, lògicament això es fa amb gent i es fa amb gent experta en matèries de formació professional. El que hem intentat és seleccionar aquells professors del món educatiu, que de veres són autèntics especialistes en matèria de formació professional i els hem incorporat dins aquesta tasca de potenciar aquest sector de l'oferta formativa que la valoram com a molt important. Això que seria el nombre de més crescuda, té unes justificacions que gairebé es poden posar nom i actuacions concretíssimes que abans no es feien o abans es feien més poc i ara es fan més intensivament. Per tant, aquí hem de decidir políticament si jugam a fer-ho o no jugam a fer-ho. I evidentment si jugam a fer-ho jugam a incorporar gent que ho faci, perquè no hi ha res que es faci tot sol. Vostè ho sap perfectament tant bé com jo.

En qualsevol cas, repetesc el seu punt de vista invoca del tema de la coherència, vull dir a mi no em preocupa gaire, jo crec que fonamentalment som coherent en la mesura que propici tot una sèrie d'actuacions que es suposa que milloraran el sistema educatiu i així ho fa el Govern i això crec que és el més substancial. El creixement proporcional a les magnituds de les noves actuacions o dels nous graus d'intensificacions de les actuacions anteriors i un nombre de lliures designacions suficients i necessaris, com perquè aquestes noves actuacions quedassin en mans d'un timoners experimentats, grans coneixedors del territori que han de recórrer. Per tant, repetesc,

el nostre problema en aquests moments, és que encara tenim determinades àrees dins l'Administració massa poc dotades, cosa que fa que cada mes els quatre pobres de la secció de nòmnes hagin de dur un ciri a la Sang, perquè les 8.500 nòmnes surtin, cosa que com comprendre el Sr. Jaén és absolutament imprescindible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Seguim per tant, amb les intervencions dels grups parlamentaris, en nom del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el diputat Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Encara que ho pugui fer breument, voldria fer una intervenció respecte aquesta compareixença que ha fet el Conseller d'Educació i Cultura, a petició del Grup Parlamentari Popular. Volem agrair la presència del Conseller i del Secretari general tècnic i Director General d'Administració Educativa de la conselleria.

Nosaltres creim que aquesta reunió d'aquesta Comissió d'Educació i Cultura, ha estat molt enriquidora per les aportacions positives que ha fet el conseller, mostrant una vegada més la bona gestió que està fent la conselleria dins aquesta àrea. I al mateix temps ha servit perquè, tot i agrair al Grup Parlamentari Popular que hagi fet comparèixer el conseller, també ha servit per fer veure com intentarem exposar ara, les grans contradiccions del Grup Parlamentari en la seva exposició, Sr. President.

Davant aquesta compareixença del conseller, a nosaltres ens han semblat molt bones les explicacions que ha fet d'un tema que per a nosaltres és importantíssim Sr. President, com és l'educació i la cultura, la qual cosa sembla que el representant del Grup Parlamentari Popular no ho veu així, només n'hem vist tres del set que hi tocava haver-hi. Però bé les modificacions normatives establertes pel nou equip de Govern de la Conselleria de Cultura, per tal de dur a terme modificacions internes, que afectaren a nombrosos caps de servei, caps de secció, caps de negociat, a nosaltres ens sembla que són mesures necessàries a l'hora de fer que la gestió de l'àrea d'educació i cultura, sigui la més adequada en el temps que ens ha tocat viure i davant les situacions noves que estam vivint, bé sigui arrel de les transferències educatives rebudes, bé sigui arrel de l'increment de la immigració que s'ha produït, que com ens han dit avui horabaixa mateix, com a mostra un petit botó de 409 nous alumnes, només a Eivissa des dels inicis d'aquest curs.

Això requereix noves formes d'actuar, cosa que no havia passat abans, per tant, davant realitats noves que estan succeint, és lògic que s'emprenguin iniciatives noves i una d'aquestes iniciatives que nosaltres consideram positives és la reestructuració de funcions i perfils de determinades places funcionaries dins la conselleria, com ha explicat el conseller. Com també es fa necessari modificar cossos, nivells, sobretot

de la responsabilitat més alta, com poden ser els nivells A i B, de caps de serveis i caps de secció. Fins i tot a allò que fa referència als funcionaris d'administració general o dels cossos facultatius, docents, sanitaris, no docents al Conservatori, tal i com ha explicat nosaltres creim que molt clarament el Sr. Conseller.

És clar, que si nosaltres hem de comparar, com s'està dient avui horabaixa, entre la gestió feta entra la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports de l'anterior Govern i la Conselleria d'Educació, Cultura i Política Lingüística que dur a terme la conselleria actual, nosaltres des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, ens quedam sense cap casta de dubtes amb la segona. És més nosaltres creim que un futur possible Govern d'un altre color creim que també ho valoraria molt més positiu que no l'anterior. Però entenem que davant una tasca que correspon fer a l'oposició de criticar allò que pugui fer el Govern, nosaltres demanaríem una mica més de coherència a allò que s'està dient, a allò que s'està manifestant perquè sinó correm el perill d'anar fent unes afirmacions que ens afecten tan directament que no podem deixar de dir-ho. Quan s'està acusant a l'actual responsable de la Conselleria d'Educació i Cultura d'un canvi d'opinió i a més això es considera que ha anat empitjorant, bé nosaltres el que hem de pensar i creure és que també hi ha hagut un canvi per part de qui ho diu, en aquest cas la crítica també li és aplicable o no hi ha hagut el canvi i en aquest cas s'hauria de considerar positiu i valuós i no hauria perquè haver-ho de criticar si és bo.

Des del nostre punt de vista, nosaltres el que volem és encoratjar el Conseller d'Educació i Cultura, a seguir en la mateixa línia que ha pres, a que aquestes modificacions normatives i aquestes reestructuracions de funcions, aquesta modificació de cossos tenguí uns efectes positius a allò que és la tasca educativa d'aquestes Illes i que sigui el més adaptada possible a les necessitats, sobretot les noves que estan sorgint, però també les antigues, les que sempre hem tengut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buele. Sr. Pons, en nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, una discussió dins aquesta santa casa covia, quan la discussió és política per superar sempre el factor d'anècdota, hauria d'agafar la funció de categoria. Perquè aquí hi ha dues coses fonamentals i és a veure quina és la carrera funcional i si existeix i quines són les prevencions degudes a les transferències, quan al'estructura hi ha l'Estat, dins un estat de comunitats autònomes.

Tots els governs de diferents colors, que han governant l'Estat han tengut la intenció de fer una reforma administrativa, no n'hi ha hagut cap que ho hagi aconseguit i el paradigma francès per exemple de l'Escola d'Alts Estudis Administratius

o la funció administrativa que té una certa categoria els hi permet, fins i tot, als funcionaris ocupar espais de direcció general. Per tant, el fet de lliure designació és un poc inherent en l'estructura que hi ha no només a les comunitats autònomes, qualsevol que sigui el color, sinó fins i tot als ajuntaments o altres nivells de l'Administració. El dia que aquí hi hagi una carrera funcional, així com la dibuixa la teoria, tal vegada serà possible acudir només al concurs o les oposicions per ocupar un lloc de feina.

Des del moment que la Conselleria d'Interior ha començat el sistema d'oposició, nosaltres confiam que cada vegada més els llocs de feina s'ocuparan per aquests sistemes de concurs i es limitarà òbviament les lliures designacions a les estrictament necessàries. Segona funció, el tema de les transferències, les transferències s'han fet del poder central, de l'Administració central. Les Administracions perifèriques o en aquest cas a les comunitats autònomes, moltes vegades sense disminuir en el número proporcional de funcionaris que tenia el propi Ministeri. Què ha fet? Que ha hagut d'augmentar notablement, perquè les funcions han augmentat en les competències transferides. Tot allò que es feia centralitzat des de Madrid, bo o dolent, quan arriba aquí significa haver de crear nous centres, nous departaments que puguin suplir, que puguin fer exactament aquesta feina que és tan important no només pel professorat, sinó per la tranquil·litat que li suposa al ciutadà que els al·lots estiguin correctament tractats dins les escoles, i també això suposa que els mestres han d'estar contents, etcètera.

Nosaltres no donam molta importància a la confrontació amb els sindicats, fins en aquests moments, perquè les diferències ja varen estar marcades des del primer moment i molt més en aquests llocs de feina, els quals tenien notícies de com estaven les converses, hi haurà una confrontació molt més important i és quan es comparen sistemes retributius o nivells retributius dels cossos generals de l'Administració de la comunitat autònoma d'altres conselleries, amb el nombre de funcionaris, que és prou important, que està manejant la Conselleria d'Educació i Cultura. No creim que el naixement o la proliferació de tants de llocs de feina sigui un desig de la conselleria i molt menys del conseller, sinó una necessitat per dos factors fonamentals: primer de tot haver de suplir aquests serveis que es feien a Madrid i sobretot per l'augment de prestacions que es donen a l'ensenyament en aquestes Illes. Que segurament, com s'ha dit i repetit moltes vegades quan hi més idees que diners, un ha d'elegir, però en educació i cultura el capital humà és molt més important o més que el capital monetari per poder donar serveis a la població.

Per tant, fins ara per tot el que coneixem i per el que hem vist, les anècdotes de si és una A o una L una altra lletra, és una anècdota, però en línies generals i no tan generals també particulars, el nostre grup donarà suport a la política que dur a terme la Conselleria d'Educació i Cultura i estam d'acord amb el sistema que està emprant fins ara de tractament dels funcionaris que li corresponen.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Sr. Conseller pot contestar.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Buele, jo crec que vostè ha entès perfectament el nostre plantejament, es pot sintetitzar en aquesta, gairebé, trinitat d'elements, noves realitats, noves necessitats, nous recursos humans, perquè sinó no lligarien les tres coses. Podria sintetitzar la seva intervenció i repetesc, representa una entesa perfecta d'allò que d'alguna manera he pretès explicar.

En relació al Sr. Tirs Pons, li agraeisc que hagi retornat a l'anècdota de l'A que penjava per allà enmig, perquè així em permet utilitzar la nota que em passa ara mateix el secretari general tècnic, no existeix cap forma de proveïment que sigui A, ha de ser un error tipogràfic a la força i ja hem publicat com a mínim dues correccions d'errors, per tant, si això és un error evidentment publicarem una nova correcció d'errors.

Respecte a la intervenció del Sr. Tirs Pons, jo remarcaria una cosa que també sintetitza que ha comprès a la perfecció el nostre plantejament. Es tractava, una vegada s'anava creant una Administració autonòmica per gestionar educació, suplir el serveis que es feien des de Madrid i afrontar un nou ventall de noves prestacions, això és el que hem pretès fer. I d'altra banda una idea, supòs que tots som conscients que la descentralització, això és el traspàs de competències a les comunitats autònomes, implica diversitat i la diversitat és de gestió més cara que la uniformitat i evidentment, la diversitat és més cara que la uniformitat de gestió i de disponibilitat de recursos humans i això és el que ha passat arreu de les comunitats autònomes de l'Estat. Però clar, la diversitat es suposa que també és més rica, que la uniformitat i es suposa que té més capacitat d'atendre el que són les realitats pròximes més eficaça, si això segon no es produeix, és quan ens ho haurem de fer mirar, no si no hem sabut afrontar el tractament de la diversitat amb més recursos humans.

Gràcies, per les seves intervencions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Una vegada esgotat el debat i l'ordre del dia de la sessió d'avui, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma